

GIỮ VỮNG ĐỊNH HƯỚNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA TRONG CÔNG CUỘC ĐỔI MỚI

TRẦN HỮU TIẾN *

TRƯỚC thềm Đại hội X, vấn đề "định hướng xã hội chủ nghĩa" đang được dư luận quần chúng quan tâm. Trong các tổ chức đảng, đội ngũ cán bộ, đảng viên đã có những cuộc tranh luận sôi nổi. Theo tôi, nét nổi bật là sự nhất trí cao, tán thành việc khẳng định tiếp tục con đường xã hội chủ nghĩa trong các văn kiện của Đảng, việc đẩy mạnh đổi mới để biến mục tiêu xã hội chủ nghĩa thành hiện thực. Ý kiến còn khác nhau về các khái niệm "chủ nghĩa xã hội", "định hướng xã hội chủ nghĩa", những giải pháp đổi mới là điều bình thường, nhất là khi mỗi bước tiến của công cuộc đổi mới xây dựng chủ nghĩa xã hội đặt ra hàng loạt vấn đề không có sẵn lời giải đáp. Tuy nhiên cũng có nhiều tiếng nói hoài nghi, thậm chí bác bỏ con đường xã hội chủ nghĩa. Tiếng nói phủ định con đường xã hội chủ nghĩa, trên In-tơ-nét, trên một số phương tiện thông tin đại chúng, dường như cao giọng hơn tiếng nói khẳng định. Ý kiến bác bỏ con đường xã hội chủ nghĩa được diễn đạt bằng những cách khác nhau, thường là quanh co, không trực tiếp, điển hình là đối lập "đổi mới" với "định hướng xã hội chủ nghĩa"; cho rằng quan tâm đến "định hướng xã hội chủ nghĩa" là do dự, chập chờn trong đổi mới; giữ vững định

hướng xã hội chủ nghĩa là cản trở sự phát triển; tiếp tục con đường xã hội chủ nghĩa chỉ làm cho đất nước ta "lạc điệu trong tiến trình phát triển của thế giới". Nhiều ý kiến cho rằng hiện nay mà còn khẳng định "thời đại quá độ", khẳng định "kinh tế nhà nước chủ đạo", "công hữu là nền tảng" thì vẫn là tư duy cũ, chưa đổi mới. Có ý kiến đề nghị Đảng từ bỏ việc lấy chủ nghĩa Mác - Lê-nin làm nền tảng tư tưởng vì Đảng cần xuất phát từ cuộc sống hiện nay, không nên "trung thành mang tính ý thức hệ với những nguyên tắc ra đời từ cuộc sống thế kỷ XIX". Đó là chưa kể đến những giọng điệu hằn học của các thế lực thù địch với sự nghiệp cách mạng của nhân dân ta. Theo tôi, cần có những cuộc thảo luận, tranh luận để tăng cường sự nhất trí trong Đảng trên vấn đề nguyên tắc quan hệ đến vận mệnh của Đảng, tương lai của đất nước, đó là vấn đề: trong điều kiện hiện nay chúng ta có nên tiếp tục con đường xã hội chủ nghĩa nữa hay không?

Vì sao 20 năm qua và mãi mãi về sau, thế giới có nhiều đổi thay, Đảng và nhân dân ta

* GS, TS, Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

vẫn sẽ kiên định con đường mà mình đã chọn? Lịch sử hơn một thế kỷ vừa qua đã có câu trả lời: chỉ có con đường độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội, Tổ quốc ta mới được độc lập, tự do, nhân dân ta mới trở thành người làm chủ, tự quyết định con đường phát triển của mình. Trong bối cảnh thế giới phức tạp của những năm 80, 90 của thế kỷ XX, nếu Đảng ta không kiên định con đường xã hội chủ nghĩa thì không thể có công cuộc đổi mới vừa giữ vững những thành tựu cách mạng và mục tiêu cách mạng, vừa kiên quyết, dũng cảm từ bỏ những phương pháp sai lầm, mô hình sai lầm, sáng tạo phương pháp mới, mô hình mới để xây dựng chủ nghĩa xã hội có hiệu quả hơn. Nói một cách hình ảnh: trong khi hắt chậu nước tắm đi, chúng ta không hắt cả đứa trẻ trong chậu tắm đó. Chính độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội đem lại sự đổi mới kỳ diệu đó.

Cách đây hơn 80 năm, trong đêm tối nô lệ, dân tộc Việt Nam, thông qua người con ưu tú của mình, đã tìm đến con đường cứu nước, giải phóng dân tộc hết sức đúng đắn. Sự lựa chọn của nhân dân ta cũng là sự lựa chọn của lịch sử. Nhân dân ta không lựa chọn con đường tư bản chủ nghĩa bởi con đường ấy không thể đưa đến độc lập tự do và quyền làm chủ của nhân dân mà đại bộ phận là công nhân, nông dân và trí thức. Thực ra, ở nước Việt Nam thuộc địa không có những tiền đề, điều kiện, khả năng giải phóng đất nước với con đường tư bản chủ nghĩa; ở một đất nước nô lệ thì chủ nghĩa tư bản cũng chỉ là thứ "chủ nghĩa tư bản bản xứ" èo uột, phụ thuộc vào chế độ thực dân. Trở lại lịch sử nửa đầu thế kỷ XX: sau Cách mạng Tháng Tám, dân tộc ta muốn hòa bình, nhưng chủ nghĩa đế quốc không để chúng ta yên. Chúng đã "phê phán" con đường độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội không chỉ bằng những lời lẽ thâm độc, mà còn bằng sức mạnh của vũ khí. Ngày nay, nhiều học giả ở các nước phương Tây, kể cả ở Mỹ nói rằng: không có cuộc chiến đấu và chiến thắng của nhân dân

Việt Nam thì bộ mặt thế giới đã khác. Nếu không có 30 năm chiến tranh và hàng chục năm khắc phục hậu quả chiến tranh thì sự phát triển của Việt Nam đã hoàn toàn khác!

Có người nói: con đường độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội có tác dụng diệu kỳ trong giải phóng dân tộc (khó có thể phủ nhận!), nhưng ngày nay không còn thích hợp nữa. Ý kiến này "quên" một điều căn bản: con đường độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội sở dĩ có sức mạnh trong giải phóng dân tộc vì độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội là khát vọng của nhân dân.

Chúng ta cần làm rõ vấn đề mà nhiều người quan tâm: "Định hướng xã hội chủ nghĩa" có phải là "vòng kim cô" không cho phép đổi mới tư duy, tìm hãm sự phát triển của đất nước, phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa là đường lối phát triển không hiệu quả hay không?

Hai mươi năm qua, chúng ta đã tiến hành công cuộc đổi mới theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Các nhà quan sát phương Tây, các tổ chức kinh tế tài chính quốc tế như WB, IMF... đều thừa nhận Việt Nam là một trong những nước có tốc độ tăng trưởng kinh tế nhanh nhất thế giới. Cụ thể là trong 5 năm 1991 - 1995 GDP tăng bình quân 8,2%, 1996 - 2000 tăng bình quân 7%, 2001 - 2005 tăng bình quân 7,5%/năm, trong đó năm 2005 tăng 8,4%. Nếu giữ được đà phát triển tương đối nhanh và vững chắc như 15 năm vừa qua, nâng cao hơn nữa sức cạnh tranh của nền kinh tế thì 15 năm tới, mặc dầu Việt Nam vẫn là nước đang phát triển, song không có chuyện "tụt hậu" xa hơn nữa về kinh tế. Trong 15 năm qua kinh tế tăng trưởng nhanh nhất không phải những nước tư bản, mà là những nước xã hội chủ nghĩa, đang đổi mới thành công, đó là Trung Quốc và Việt Nam. Đương nhiên, chúng ta biết rõ khi đã trở thành một nước công nghiệp thì giữ được mức tăng trưởng cao không phải dễ dàng. Định hướng xã hội chủ nghĩa không triệt tiêu

những động lực phát triển, như ai đó quả quyết, trái lại định hướng xã hội chủ nghĩa đòi hỏi phát huy những động lực ấy. Đó là động lực của nền kinh tế nhiều thành phần, vận hành theo cơ chế thị trường, có sự quản lý của Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa. Đó là động lực của việc kết hợp hài hòa các lợi ích, đặc biệt là sự kết hợp hài hòa lợi ích của người lao động với lợi ích của các doanh nhân, các nhà tư bản. Đó là động lực của khối đại đoàn kết toàn dân tộc trên cơ sở lợi ích dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh. Đó là động lực của thể chế thị trường ngày càng hiện đại hóa. Đó là động lực của sự cạnh tranh lành mạnh giữa các đơn vị kinh tế thuộc các thành phần khác nhau, trong đó doanh nghiệp nhà nước cũng phải cạnh tranh bình đẳng, sòng phẳng với các doanh nghiệp khác. Đó là động lực của sự hội nhập kinh tế quốc tế, hợp tác quốc tế, cạnh tranh quốc tế mà Việt Nam tham gia một cách tích cực và chủ động. Một nền kinh tế thiếu động lực không thể tăng trưởng bình quân trên 7% trong hàng chục năm liên tục như Việt Nam. Định hướng xã hội chủ nghĩa đòi hỏi phát huy cao độ mọi tiềm năng của các thành phần kinh tế, trong đó có kinh tế tư bản tư nhân. Có thể nói ở nước ta kinh tế tư nhân đang có điều kiện phát triển mạnh mẽ. Với sự quản lý tốt của Nhà nước, sự phát triển lành mạnh, đúng pháp luật của kinh tế tư bản tư nhân không mâu thuẫn với định hướng xã hội chủ nghĩa. Trái lại đó là một trong những động lực mạnh mẽ của nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa.

Những người muốn bác bỏ định hướng xã hội chủ nghĩa thường tập trung mũi nhọn phê phán vào vai trò chủ đạo của kinh tế nhà nước. Họ nói kinh tế nhà nước ở bất cứ nước nào cũng yếu kém, không hiệu quả vì "cha chung không ai khóc", là bộ phận kinh tế không có động lực. Đó là nhận thức không khách quan. Quản lý một doanh nghiệp nhà nước khó khăn hơn nhiều so với quản lý một doanh nghiệp tư

nhân có quy mô như nhau vì phải xử lý những mối quan hệ phức tạp hơn điều đó hoàn toàn đúng. Song nếu quản lý tốt, khắc phục được những khuyết điểm chủ quan thì *tiềm năng của kinh tế nhà nước vốn rất lớn* sẽ được phát huy. Kinh tế Nhà nước có những ưu việt mà ngày nay mới chỉ được khai thác một phần rất nhỏ. Trong thực tế sự phát triển tốt của kinh tế nhà nước không những không cản trở, mà còn tạo điều kiện thuận lợi cho sự phát triển của các thành phần kinh tế khác, kể cả kinh tế tư nhân. Chính những yếu kém hiện nay của một bộ phận kinh tế nhà nước không những ảnh hưởng đến sự phát triển chung của toàn bộ nền kinh tế, mà còn ảnh hưởng tiêu cực đến sự phát triển của kinh tế tư nhân. Có người định nghĩa sai "vai trò chủ đạo" rồi dựa vào đó mà phê phán. Vai trò chủ đạo của kinh tế nhà nước không phải ở quy mô càng lớn càng tốt, ở sự hiện diện các doanh nghiệp 100% vốn nhà nước trong tất cả hoặc hầu hết các ngành, mà thể hiện trước hết ở sức mạnh tạo môi trường, điều kiện hỗ trợ phát triển và là lực lượng vật chất quan trọng để Nhà nước điều tiết và định hướng phát triển kinh tế. Có thể dự đoán rằng trong nền kinh tế tri thức của tương lai, thể mạnh của kinh tế nhà nước sẽ được phát huy cao hơn nữa. Những yếu kém của kinh tế nhà nước là có thật, cần được khắc phục và hoàn toàn có khả năng từng bước khắc phục.

Có người cho rằng định hướng xã hội chủ nghĩa có nghĩa là Nhà nước can thiệp quá nhiều vào đời sống kinh tế - xã hội. Người ta nói "Nhà nước" cần "nhỏ", "nhân dân" mới là "lớn". Thế nhưng, trong thực tế họ lại đòi hỏi Nhà nước quá nhiều. Chẳng hạn, đòi hỏi Nhà nước gánh chịu mọi khó khăn, thua thiệt trong cạnh tranh quốc tế. Họ cho rằng trong kinh tế có những lĩnh vực rất cần cho xã hội nhưng ít lợi nhuận nên tư nhân không ai muốn làm, và đó là những lĩnh vực "dành cho Nhà nước". Đây chính là quan điểm muốn Nhà nước và kinh tế nhà nước là "cha chung",

là "không của ai cả". Đòi hỏi Nhà nước nhiều nhưng không muốn Nhà nước có trong tay lực lượng kinh tế (ngoại trừ thuế) để quản lý, điều tiết nền kinh tế, đó là quan điểm tự mâu thuẫn.

Định hướng xã hội chủ nghĩa có nghĩa là thực hiện một quan điểm phát triển đúng đắn. Đặc biệt là phát triển kinh tế, vấn đề sống còn đối với đất nước ta, một nước từ nông nghiệp lạc hậu đi lên. Nội dung cốt lõi của sự phát triển là thực hiện thành công công nghiệp hóa, hiện đại hóa theo phương thức công nghiệp hóa rút ngắn. Nhưng phải phát triển bền vững. Có người khuyên ta nên theo quan điểm phát triển của chủ nghĩa tự do mới. Họ nói: "nghèo như ta thì cứ phát triển đã, đừng bận tâm những cái kèm theo như định hướng này nọ...; có phát triển sẽ có tất cả; mọi thứ hạ hồi phân giải, không thể cái gì cũng muốn. Nhưng ở phương Tây có những người kiến thức uyên bác, kinh nghiệm dày mình, như giáo sư Stic-gơ-lít, người được giải thưởng Nô-ben về kinh tế, khuyên ta cần lựa chọn con đường phát triển bền vững, kết hợp hài hòa kinh tế và xã hội; phát triển hôm nay không để lại cái giá phải trả quá đắt cho thế hệ tương lai. Ý kiến đó có nhiều điểm gần gũi quan điểm phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Chúng ta xác định rõ: đường lối phát triển của Việt Nam là phát triển vì dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh; phát triển hướng về con người, vì con người. Nói "con người" không phải chỉ là nói một bộ phận đặc thù của xã hội. Con người không chỉ là một giai cấp, một tầng lớp, một địa phương, mà con người là tất cả cộng đồng và mỗi cá nhân; tất cả đều có cơ hội phát triển và được hưởng mọi thành quả của phát triển tương xứng với đóng góp của mình vào sự phát triển chung của đất nước. Con người được xem xét không chỉ như động lực của sự phát triển, mà được xem xét trước hết như mục đích của phát triển. Sự phát triển của chúng ta bảo đảm lợi ích chính đáng của người lao động và các chủ thể

thuộc mọi thành phần kinh tế; nhưng không bình quân, cào bằng; thực hiện phân phối theo kết quả lao động và hiệu quả kinh tế là chủ yếu, đồng thời phân phối theo mức đóng góp vốn và các nguồn lực khác vào sản xuất kinh doanh và phân phối thông qua phúc lợi xã hội. Đảng ta chủ trương thống nhất chính sách kinh tế với chính sách xã hội, xem phát triển kinh tế là điều kiện vật chất để giải quyết các vấn đề xã hội ở trình độ ngày càng cao; thực hiện tốt chính sách xã hội là động lực quan trọng thúc đẩy phát triển kinh tế. Một trong những đặc trưng nổi bật của định hướng xã hội chủ nghĩa là kết hợp hài hòa giữa tăng trưởng kinh tế với tiến bộ và công bằng xã hội trong từng bước và từng chính sách phát triển. Định hướng xã hội chủ nghĩa không có nghĩa là thực hiện chủ nghĩa bình quân, nghèo cùng nghèo, giàu cùng giàu, không chấp nhận mọi sự chênh lệch, bất bình đẳng, kể cả những bất bình đẳng không thể tránh được, thậm chí là cần thiết trong quá trình phát triển. Chúng ta coi trọng bình đẳng trong cơ hội phát triển, coi trọng việc tạo điều kiện để mọi người sử dụng tốt năng lực của mình. Chính sách của Đảng và Nhà nước là khuyến khích làm giàu hợp pháp, vừa thúc đẩy phát triển kinh tế, vừa vì lợi ích của bản thân; không chấp nhận sự làm giàu phi pháp, bất chính, chẳng hạn như lừa đảo, tham nhũng. Khuyến khích làm giàu chính đáng phải đi đôi với chiến lược rộng lớn xóa đói, giảm nghèo, chủ yếu bằng cách tạo công ăn việc làm, tạo cơ hội cho những người nghèo tự cải thiện đời sống của mình. Định hướng xã hội chủ nghĩa đòi hỏi phát triển kinh tế đi đôi với phát triển văn hóa, giáo dục; xem văn hóa là nền tảng tinh thần của xã hội; xem phát triển giáo dục và đào tạo cùng với khoa học và công nghệ là quốc sách hàng đầu nhằm phát huy nguồn lực con người - yếu tố cơ bản để phát triển xã hội. Sự phát triển trong nền kinh tế thị trường tất yếu dẫn đến phân hóa giàu nghèo. Bỏ mặc cho sự phân hóa đó diễn ra tự phát, viện cứ rằng có

phân hóa mới có động lực hoặc việu bất cứ lý do nào khác cũng đều trái với mục đích của chủ nghĩa xã hội. Định hướng xã hội chủ nghĩa đòi hỏi Nhà nước và xã hội phải làm chủ được quá trình phân hóa giàu nghèo, không để cho sự phân hóa diễn ra quá mức dẫn đến một xã hội bất công "kẻ ăn không hết, người lần không ra" mà sự đau khổ thiệt thòi thuộc về những người lao động và những người làm ăn chân chính.

Hai mươi năm qua, đi đôi với sự phát triển kinh tế, nước ta đã đạt được những thành tựu to lớn về mặt xã hội. Công tác xóa đói giảm nghèo được đẩy mạnh và thu được nhiều kết quả tốt: Theo chuẩn quốc gia, tỷ lệ hộ đói nghèo đã giảm từ 30% năm 1992 xuống 12% năm 2003. Còn theo chuẩn quốc tế thì tỷ lệ nghèo chung đã giảm từ 58% năm 1993 xuống 28,9% năm 2002. Đến cuối năm 2005, tỷ lệ hộ nghèo còn 7% (theo chuẩn Việt Nam cho giai đoạn 2001 - 2005), Việt Nam được cộng đồng quốc tế xem là một trong những nước xóa đói giảm nghèo thành công nhất. Năm 2000, cả nước đã đạt chuẩn quốc gia về xóa mù chữ và phổ cập giáo dục tiểu học; đến cuối năm 2005, trên 30 tỉnh, thành phố đã đạt chuẩn phổ cập trung học cơ sở. Công tác chăm sóc sức khỏe nhân dân có nhiều thành tựu. Tuổi thọ trung bình của người Việt Nam đã tăng từ 68 (năm 1999) lên 71,3 (năm 2005). Chỉ số phát triển con người (HDI) cao hơn mức phát triển kinh tế. Rõ ràng, chúng ta không "tụt hậu" về mặt xã hội. Nhân dân ta không thể biết đến những lợi ích về mặt xã hội như vậy nếu sự phát triển của đất nước không theo định hướng xã hội chủ nghĩa.

Về mặt chính trị, định hướng xã hội chủ nghĩa là không ngừng tăng cường quyền làm chủ về mặt Nhà nước của nhân dân, xây dựng và phát triển nền dân chủ xã hội chủ nghĩa, xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa. Trong 20 năm đổi mới, việc xây dựng

Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa có tiến bộ trên cả ba lĩnh vực lập pháp, hành pháp và tư pháp.

Những thành tựu kinh tế, xã hội, chính trị của đất nước ta trong 60 năm qua, đặc biệt là trong 20 năm thực hiện công cuộc đổi mới, không thể có được và không thể giữ được nếu không có sự lãnh đạo của Đảng. Sự lãnh đạo của Đảng và quyền lực Nhà nước ở trong tay quần chúng nhân dân là tiền đề chính trị, là điều kiện tiên quyết để đất nước phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Chính vì thế kẻ thù của độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội chĩa mũi nhọn công kích vào vai trò lãnh đạo của Đảng. Nói xây dựng chủ nghĩa xã hội, và định hướng xã hội chủ nghĩa mà không chủ trương giữ vững vai trò lãnh đạo của Đảng, củng cố chính quyền nhân dân, thì chỉ là nói suông. Việc truyền bá quan điểm "dân chủ" đa nguyên, đa đảng đối lập chỉ là sự chuẩn bị về tư tưởng mở đường cho việc thay đổi chế độ chính trị, chấm dứt định hướng xã hội chủ nghĩa theo kịch bản mà các thế lực chống độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội mong muốn.

Như trên đã nói, 20 năm qua, trên con đường phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa, Đảng và nhân dân ta đã giành được thắng lợi quan trọng có ý nghĩa lịch sử. Công cuộc công nghiệp hóa, hiện đại hóa theo định hướng xã hội chủ nghĩa đang được đẩy mạnh, hướng tới mục tiêu đến năm 2020, nước ta căn bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại nhằm xây dựng cuộc sống ấm no, hạnh phúc của nhân dân. Tuy nhiên, bên cạnh ưu điểm và thành tựu, sự phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa của đất nước còn nhiều khó khăn, thách thức; sự lãnh đạo của Đảng, công tác xây dựng Đảng và sự quản lý của Nhà nước còn nhiều khuyết điểm, yếu kém; xã hội còn có những mặt phát triển

gương mặt của đất nước và nhân dân ta đã giành được thắng lợi quan trọng có ý nghĩa lịch sử. Công cuộc công nghiệp hóa, hiện đại hóa theo định hướng xã hội chủ nghĩa đang được đẩy mạnh, hướng tới mục tiêu đến năm 2020, nước ta căn bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại nhằm xây dựng cuộc sống ấm no, hạnh phúc của nhân dân. Tuy nhiên, bên cạnh ưu điểm và thành tựu, sự phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa của đất nước còn nhiều khó khăn, thách thức; sự lãnh đạo của Đảng, công tác xây dựng Đảng và sự quản lý của Nhà nước còn nhiều khuyết điểm, yếu kém; xã hội còn có những mặt phát triển

(Xem tiếp trang 48)

của Người đã không thực hiện được đầy đủ, đúng đắn những di huấn của V.I. Lê-nin dẫn đến hậu quả vô cùng tai hại đối với chủ nghĩa xã hội trên toàn thế giới.

Trung thành với những di huấn của V.I. Lê-nin về chủ nghĩa xã hội, Đảng Cộng sản Việt Nam trong suốt quá trình lãnh đạo cách mạng Việt Nam đã cùng nhân dân Việt Nam tiến hành thắng lợi cuộc cách mạng dân tộc dân chủ và thực hiện tư tưởng cách mạng không ngừng tiến lên thực hiện cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa. Sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam là nguyên nhân của mọi nguyên nhân dẫn đến những thắng lợi to lớn của cách mạng Việt Nam trong mọi thời kỳ. Đó là vì Đảng ta đã đề ra Cương lĩnh đúng đắn cho từng thời kỳ cách mạng, đã giáo dục đảng viên và quần chúng nhân dân thấm nhuần tinh thần, nội dung cơ bản của Cương lĩnh, tạo nên một sức mạnh thống nhất "ý Đảng, lòng Dân" giành thắng lợi to lớn trong công cuộc bảo vệ và xây dựng đất nước.

Đảng Cộng sản Việt Nam đã tiến hành xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của dân, do dân, vì dân. Tuy còn nhiều hạn chế trong quá trình xây dựng, nhưng Nhà nước ta cũng đã thực hiện được nhiệm vụ quản lý, điều hành mọi hoạt động của xã hội góp phần đem lại những thành tựu đáng kể trong sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội trên đất nước Việt Nam.

Trong sự nghiệp xây dựng nền kinh tế, cơ sở vật chất của chủ nghĩa xã hội, vận dụng những tư tưởng, quan điểm của V.I. Lê-nin về NEP vào hoàn cảnh lịch sử cụ thể của đất nước, Đảng ta đã đề ra những chủ trương chính sách để có thể phát triển mạnh các thành phần kinh tế, các loại hình tổ chức kinh doanh, đặc biệt là thu hút nguồn lực của các nhà đầu tư nước ngoài vào công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội.

Phát huy những thành quả đã đạt được trong thời gian qua, đặc biệt là trong thời kỳ đổi mới, tiếp tục trung thành với chủ nghĩa Mác - Lê-nin, Đại hội X của Đảng chắc chắn sẽ là một mốc son chói lọi trên con đường xây dựng chủ nghĩa xã hội của toàn Đảng, toàn dân ta. □

GIỮ VỮNG ĐỊNH HƯỚNG...

(Tiếp theo trang 43)

không lành mạnh. Dự thảo Báo cáo Chính trị trình Đại hội X của Đảng đã nêu rõ những khuyết điểm và yếu kém đó như: chất lượng, hiệu quả, sức cạnh tranh của nền kinh tế còn thấp; nhiều vấn đề xã hội bức xúc chưa được giải quyết tốt; tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí vẫn nghiêm trọng; một bộ phận cán bộ, đảng viên, kể cả một số cán bộ chủ chốt thoái hóa, biến chất, cơ hội, tham nhũng. Những khuyết điểm ấy đang làm giảm sút uy tín của Đảng, gây nên sự giảm sút niềm tin, sự lo lắng, bất bình trong đại bộ phận đảng viên và trong quần chúng nhân dân. Không kiên quyết khắc phục, không khắc phục có hiệu quả những khuyết điểm, tệ nạn trên đây, đặc biệt là tệ tham nhũng, thì không thể bảo đảm đất nước tiếp tục phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Những yếu kém sai lầm, khuyết điểm nêu trên tuyệt nhiên không phải do "định hướng xã hội chủ nghĩa" gây ra, mà chủ yếu do nguyên nhân chủ quan, trước hết do những yếu kém trong công tác xây dựng Đảng.

Trong bối cảnh chủ nghĩa xã hội đang gặp khó khăn, chủ nghĩa tư bản đang thắng thế, việc kiên định con đường xã hội chủ nghĩa không phải là vấn đề đơn giản đối với các đảng cộng sản và công nhân. Lúc này càng đòi hỏi chúng ta cần phải có nhận thức lý trí, niềm tin và ý chí, niềm tự hào về con đường mà dân tộc mình đã chọn. Qua thực tiễn đổi mới, chúng ta nhận thức rõ hơn bản chất cách mạng và khoa học của chủ nghĩa Mác - Lê-nin, tư tưởng Hồ Chí Minh. Có niềm tin vững chắc vào con đường xã hội chủ nghĩa nhất định chúng ta biến "định hướng xã hội chủ nghĩa" thành hành động thực tiễn và truyền niềm tin ấy cho thế hệ tương lai. □